

казва баща ви така, а пары да ви не остави? — Дѣвойка-та отговори: баща ми имаше пары въ злато и въ хартии; нѣ прѣди да умре, той занѣмѣ та за пары-ты не могохмы да чюемѣ отъ него дѣ гы е дѣнѣлъ. При тыя думы дѣвойка-та си истри двѣ слъзы, кои-то бѣхѣ потекли по образа ѿ. На столара домилѣло, очи-ты му отъ радость ся свѣтнѣли и той не могѣлъ вече да млъчи. Дѣвойко! извыка той, не грыжѣте ся! пары-ты не сѣ изгубены; ето ви гы! Ако гы знаете колко сѣ, бройте гы! ни парица отъ тѣхѣ не е покѣтнѣта.

Дѣвойка-та ся намѣри въ чюдо, не може да повѣрва; нѣ майка ѿ си подвигнаѣ главѣ и рече: Богѣ да ви заплаги за единадесять-тѣ хыляды, что ни врыщате, и при тыя думы като да ся свѣстила.

Столарѣ-тѣ ся радвалѣ и му было драго като глядалѣ колко сѣ благодарны и признателны оныя жены. Приказа имѣ какѣ намѣрилѣ пары-ты и увѣри гы, че въ живота му тоя день былѣ най-добрыи день. Оттамѣ ся затече право у дома при женѣ си та ѿ пригрѣнѣ и растреперенѣ отъ радость рече ѿ: жено! намѣрихѣ чѿи были пары-ты и врынѣхѣ имѣ гы; а тыи, кои-то, безѣ да сѣ кривы, теглѣхѣ си черно-то тягло, благословихѣ мя. Да бѣхмы задрѣжяли пары-ты, можяше да загынѣтъ отъ неволѣ двѣ добрыя жены, и ные щяхмы да отдѣвамы за това; а испослѣ кога го научяхмы, ные само себе си щяхмы да прѣкарвамы, че смы крадци и обираче.

Ные ако и да си трѣбувамы единѣ другому, зачто-то смы като братѣ отъ еднѣ голѣмѣ челядѣ, отъ чловѣческый родѣ; нѣ пакѣ за насѣ е чести и хвала, кога по силѣ-тѣ си врыщамы съ работѣ-тѣ си толкова колко-то добывамы отъ другы. И да ны